

de alle skulle medvirke til at bestemme dens Størrelse, kan blive en halv Gang høiere end Maximum af Straffen for den eller de største Forbrydelser, har man derfor troet, at denne Overstridelse af den høieste Straffegrad efter den i det enkelte Tilfælde til Anvendelse kommende Straffebestemmelse, som hjemler den største Straf, dog burde være betinget af, at de flere Forbrydelser af forskjelligt Slags ere begaaede ved flere Handlinger, saa at Straffen i modsat Fald vil være at holde indenfor Grændserne af hiin Straffebestemmelse.

Efter den Maade, hvorpaa man har meent, at Reglerne om Straffen for sammenstødende Forbrydelser burde gives, og navnlig da forsaavidt angaaer de Tilfælde, hvor Forbrydelse er Overtrædelse af samme Lovbestemmelse eller dog af samme Slags, er der formentlig saameget mindre Anledning til i Straffeloven at komme ind paa Begrebet om en fortsat Forbrydelse, ligesaalidt som til i disse Motiver til Straffelovudkastet nærmere at uville, hvorledes flere Handlinger, som hver før sig indeholde Overtrædelse af den samme Straffelov, stundom maae betragtes som sammenhængende, idet de ere en fremskridende Udførelse af samme forbryderiske Forsæt, eller som Led og Dele af een fortsat Forbrydelse, hvorledes visse Retsbrud allerede maae siges at være saaledes effectuerede ved den første Handling, der indeholder Retskrænkelsen, at den yderligere i Strid med den rettlige Tilstand værende Virksomhed egentlig ikke kan betragtes som nye Retsbrud, hvorledes der, naar en vis Forbrydelse efter sit Begreb forudsætter Anvendelsen af et vist Middel, der i og for sig vilde udgjøre en Retskrænkelse, forsaavidt ikke kan være Tale om Sammenstød af flere Forbrydelser, eller hvorledes flere mislykkede Forsøg paa at bringe eet og samme forbryderiske Forsæt til Udførelse ikke konstituere flere Forbrydelser osv. Alt dette hører formeentlig hjemme i Systemerne som Gjenstand for videnstabelige Underøgelser. Man skal derfor til Slutningen, med Hensyn til Affattelsen af Udkastets § 62, kun paapege, at man har anseet det rigtigst i Paragraphens 1ste Stykke at give Hovedreglen — at alle Forbrydelser medvirke til at bestemme Straf-

fens Størrelse — med den af visse Straffes Uforenelighed med andre flydende Undtagelse fra denne Regel; dertil i Paragraphens 2det Stykke at føie de nærmere Bestemmelser og Begrænsninger ved Hovedreglens Anvendelse, — nemlig at den samlede Straf i Reglen skal holdes indenfor Grændserne af den paagældende enkelte eller høieste Straffebestemmelse, og at denne kun kan overstrides med indtil det Halve, hvor flere Forbrydelser af forskjelligt Slags ere begaaede ved flere Handlinger; og endelig i Paragraphens 3die Stykke at omtale den særegne Undtagelse, at Straffen for en ganske ubetydelig Forbrydelse kan afserberes af en meget stor Straf for en konkurrerende betydelig Forbrydelse.

Forsaavidt Maximum af den for en vis Forbrydelse lovbestedte Straf i Medfør af Reglen i § 62 2det Stykke stundom kan blive at overstride, vil det let sees, at det er nødvendigt at give nærmere Bestemmelser om, hvorledes der skal forholdes, naar hiint Maximum naaer op til eller dog nærmer sig de for de forskjellige Straffearter i Udkastets 2det Kapitel satte Grændser. Naar den høieste Grad af Straffen efter den enkelte Straffebestemmelse t. Ex. er Fængsel paa Vand og Brød i 6 Gange 5 Dage, Forbedringshuusarbejde i 6 Aar eller Tugthuusarbejde i 16 Aar, kan en Forhøielse af disse Straffemaxima med indtil det Halve, hvor der paa Grund af Mængden af de sammenstødende Forbrydelser af forskjelligt Slags findes Anledning til i det Hele at idømme en større Straf, jo ikke skee, uden at det enten maa indrømmes, at de almindelige Grændser for de forskjellige Straffe i saadant Tilfælde overstrides, eller en Forandring af Straffearten i det Hele finder Sted. Det Første har man meent, at det ikke kunde være nogen Betænkelse ved med Hensyn til Tugthuusarbejdsstraffen, der jo endog kan være livsvarig, medens man vel har anseet det for rettest i Reglen at begrænse det tidsbestemte Tugthuusarbejde med 16 Aar; derimod bør de almindelige Grændser for Fængsels- og Forbedringshuusarbejdsstraffene, ifølge disse Straffearters Beskaffenhed, ikke overstrides, og den hele Straf maa derfor under den anførte Forudsætning bestemmes til en Straf af en